

N:o 71.

Ank. till Riksd. Kansli d. 22 April 1869, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition, angående anstånd med betalningen af 1868, 1869 och 1870 års annuiteter å det för byggandet af jernbana mellan Ystad och Eslöf beviljade statslån.

(R. A.)

Sedan Rikets Ständer, enligt underdånig skrifvelse af den 7 September 1863, för byggandet af en enskild jernväg mellan staden Ystad och Eslöfs station å Statens södra stambana, på Riksgälds-kontoret anvisat ett mot $\frac{2}{3}$ af beräknade anläggningskostnaden ungefärligen svarande belopp af två millioner fyrahundra femtiotusen Riksdaler, att såsom lån till ett för berörda jernvägsanläggning bildadt aktiebolag utgå, samt dervid föreskrifvit, bland annat, att lånet, för hvars återbetalning, sedan jernvägen blifvit fullbordad, densamma med allt hvad dertill hörde, skulle utgöra säkerhet, finge innehafvas räntefritt under tre år från den dag, hvar och en särskild del deraf blifvit lyftad; att derefter skulle å lånebeloppet, i den mån lyftning egt rum, inom hvarje kalenderårs slut inbetalas fem procent efter år räknadt, hvaraf, för hvad af lånet dessförinnan icke godtgjorts, fyra procent årlig ränta skulle beräknas samt återstoden utgjorde kapitalafbetalning; att, om det förfallna inbetalningsbeloppet icke i föreskrifven ordning erlades, sex procent årlig ränta å samma belopp borde gäldas, intilldess detsamma inbetalades; samt att, om den stadgade återbetalningen icke fullgjordes, jernvägen komme att hemfalla till Staten utan rättighet för aktieegarne att utaf det allmänna erhålla ersättning för de tillskott till företaget, som dessförinnan blifvit af dem utgjorda, så och efter det statslånet blifvit lyftadt och jernvägsanläggningen fullbordad, afsynad och godkänd samt från och med Mars månad 1866 trafikerad, har ofvanomförmälda aktiebolag hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhållit, att, enär bolaget saknade förmåga att till Riksgäldskontoret inbetala 1868 års annuitet för ofvannämnda lån, samt bolaget, som sannolikt ej heller blefve i tillfälle att fullgöra de inbetalningar, som borde erläggas vid innevarande och nästkommande års slut, följaktligen nödgades åt Staten öfverlem-

na jernbanan, om icke ett lämpligt anstånd med amorteringen af statslånet kunde erhållas, Kongl. Maj:t täcktes till Riksdagen aflåta Proposition derom att bolaget måtte under åren 1868, 1869 och 1870 befrias från inbetalning till Riksgäldskontoret af stadgade annuiteter, med vilkor att bolaget erlade 5 procent ränta derå intill 1878, 1879 och 1880 års slut, samt för hvarje af dessa år inbetalade, jemte då upplupna annuitet, äfven den, som för ett af de tre förstnämnda åren bort erläggas och att bolaget icke under tiden verkställer utdelning till aktieegarne; och har Kongl. Maj:t, uti nådig Proposition af den 12 sistlidne Februari, hvilken blifvit till Stats-Utskottet remitterad, tillkännagifvit, det Kongl. Maj:t ville föreslå Riksdagen att på det sätt bifalla bolagets ifrågavarande framställning att, om behållna trafikinkomsten för ett eller flera af åren 1868, 1869 och 1870, i den mån densamma icke oundgängligen behöfves för banans underhåll och trafikerande under närmast följande tiden, funnes otillräcklig till gäldande af hela det belopp, som genom lånevilkoren är bestämdt att vid de särskilda årens slut till Riksgäldskontoret erläggas, anstånd med betalningen af den hvarterda året uppkommande brist må ega rum under högst 10 år med följande vilkor:

1:o att årligen ränta efter 6 för 100 erläggas å hvad af förfallna annuiteten finnes oguldet;

2:o att vid slutet af hvarje efter 1870 följande år, utöfver då ytterligare förfallen annuitet, till Riksgäldskontoret i afbetalning å öfriga förfallna skulden aflemnas så mycket af behållna trafikinkomsten, som för banans underhåll och trafikerande under närmaste tiden kan undvaras;

3:o att ny anläggning icke utan Kongl. Maj:ts tillstånd under tiden verkställas;

4:o att, derest banan eljest förvaltas på sådant sätt, som anses leda till förminskning af Statens rätt, Kongl. Maj:t må ega att det meddelade anståndet återkalla; samt

5:o att bolaget lemnar det ombud, som Kongl. Maj:t förordnar att å Statens vägnar deltaga i den årliga revisionen af bolagets räkenskaper, tillfälle att, när helst sådant äskas, taga del af bolagets eller dess direktionens beslut, äfvensom af alla förhållanden och anordningar vid förvaltningen, som i någon mån kunna på Statens rätt ega inflytande.

Med afseende å de uti Kongl. Maj:ts ofvanberörda nådiga Proposition anförda omständigheter, anser sig Stats-Utskottet böra tillstyrka

att Riksdagen måtte till Kongl. Maj:ts ifrågavarande nådiga framställning lemna bifall.

Stockholm den 22 April 1869.

På Stats-Utskottets vägnar:

Fredrik Alexander Funck.

Reservationer:

af Herr *F. Schartau*: »Utan att ingå i undersökning om det för Staten mer eller mindre fördelaktiga eller ofördelaktiga uti den koncession, som Utskottet tillstyrkt, har jag afgifvit min röst i öfverensstämmelse med den åsigten, att ingångna aftal och kontrakter i hvarje fall böra hållas vid magt och att, om eftergiftssystemet införes äfven hos den nya Riksdagen, sådant torde komma att leda till en betänklig oefferrättlighet i framtiden.»

af Herrar *A. W. Björck* och *P. O. Hörnfeldt*.

N:o 72.

Ank. till Riksd. Kansli den 22 April 1868, kl. 2 e. m.

Memorial, i anledning af erhållen återremiss å 3:dje punkten i Stats-Utskottets Utlåtande N:o 43, rörande anläggning af väg mellan sjön Bolmens strand och Wieslanda jernvägsstation i Kronobergs län.

(R. A.)

Uti 3:dje punkten af Stats-Utskottets den 2 sistlidne Mars afgifna Utlåtande N:o 43, angående föreslagna statsbidrag till vägars anläggning, bro- och hamnbyggnader m. m., hade Utskottet, i fråga om utbetalning af återstoden af anslaget till anläggning af väg från sjön Bolmen till Wieslanda jernvägsstation i Kronobergs län, hemställt, att Riksdagen, med afslag å Herr *C. I. Bengtssons* motion om återstående anslagsbeloppets utbekommande under år 1869, måtte anvisa återstoden af det för berörda väganläggning vid 1865—1866 års riksdag beviljade, mot två tredjedelar af verkliga anläggningskostnaden svarande anslag af högst 150,000 R:dr, att under år 1870 från Riksgälds-kontoret utgå med högst Fyrtioett tusen sexhundra sextiosex R:dr 67 öre, under förbindelse för intressenterna att, i den mån anslagssumman utbekommes, af egna medel tillskjuta minst hälften af hvad som utaf statsanslaget lyftas.

Vid föredragning af denna hemställan har densamma blifvit af begge Kamrarna till Utskottet återförvisad.